

№13(39)
14.04.95

Беларуская маладзёжная

Рэспубліканская грамадска-палітычная незалежная газета

Заснавана ў чэрвені 1994 г.

12 красавіка адбылася прэс-канферэнцыя дэпутатаў апазіцыі, якія праводзілі галадоўку. Яны паведамілі, што 11 красавіка ў 20.11. нехта патэлефанаваў ананімна ў органы ўнутраных спраў ды паведаміў, што Дом ураду замінаваны. У звязку з гэтым начальнік аховы Дома ўраду Міхаіл Цісавец ды начальнік аховы Прэзідэнта нехта Каралёў, які не прад'явіў ніякіх дакументаў, са спасылкаю на згоду М. Грыба й загад Прэзідэнта запатрабавалі вызваліць памяшканьне. Дэпутаты, якія праводзілі галадоўку, не падпарадкаваліся. У 22.20 Цісавец з палкоўнікам Грамадзянскае абароны й групаю разьмінаваньня прыйшлі ў Дом ураду ды пачалі шукаць міну. Яна не была знойдзеная. Быў складзены пратакол, які падпісаны з аднаго боку групаю разьмінаваньня, зь іншага боку — дэпутатамі, у прыватнасьці дэпутатам Трусавым, што бомбы няма. У 23.30 Цісавец ды Каралёў ужо без спасылкі на міну запатрабавалі ад дэпутатаў, каб тыя пакінулі памяшканьне. Письмовага загаду не паказалі, але спасаліся на Прэзідэнта. Пры кожным зьяўленьні ў зале Цісаўца, запальвалася святло ды ўключаліся відэакамеры. У 02.35 дэпутат Голубеў пачуў з фэе нейкі шум. Калі ён выйшаў у фэе, дык убачыў там людзей у масках, з дубінкамі ды аўтаматамі. У 02.44 у зале яшчэ раз зайшлі Цісавец ды Каралёў, якія загадалі пакінуць памяшканьне й далі на гэта пяць хвілінаў. Дэпутаты не падпарадкаваліся, людзі ў чорных павязках накінуліся на іх, білі рукамі, нагамі й дубінкамі, выцягвалі з памяшканьня кожнага паасобку. Форма гэтых людзей ня мела ніякіх апазнавальных знакаў. Дэпутатаў вывезлі ў «варанках» далёка ад Дома ўраду.

Народны дэпутат Беларусі сп. С. Навумчык:

— На кожнага дэпутата прыходзілася па пяцьдзесяць афіцэраў ды жаўнераў. З раніцы мы пайшлі да Грыба. Потым быў Прэзідыюм Вярхоўнага савету, і Грыб, як заўсёды, абяцаў, што ўсё будзе добра, што ва ўсім разьбярэцца. Прэзідыюм быў даволі рашучы, прынамсі, ставілася пытаньне пра імплічэнт Прэзідэнту.

А ўжо на наступны дзень, пад час выступу па сьцэ, прэзідэнт Лукашэнка заявіў, што кантраляваў сытуацыю ад пачатку й да канца. Не прэтэндуючы на ісьціну, але ўсё ж такі можна меркаваць, што людзі ў масках — гэта тая самая славетная ўласная ахова прэзідэнта, бо іначай, калі ўсё робіцца па законе, навошта прадстаўнікам гэтага самага закону хаваць свае твары!

11 красавіка 1995 г. у 9.20 раніцы дэпутаты Апазіцыі Беларускага Народнага Фронту аб'явілі ГАЛАДОЎКУ ў цэнтры парламанцкае залы Вярхоўнага Савету.

Дэпутаты Народнага Фронту выступаюць:

— супраць незаконнага рэфэрэндуму, якім прэзідэнцкая каманда прыкрывае рабаваньне нашага народу й свае пэны здаць Беларусь расійскай мафіі;

— за свабоду прэсы, радыё й тэлебачаньня ад прэзідэнцкае цензуры;

— за прыцягненьне да адказнасьці карупцыянераў.

ГАЛАДОЎКУ АБ'ЯВІЦІЛІ:

Зянон ПАЗЬНЯК
Мікалай АКСАМІТ
Сяргей АНТОНЧЫК
Лявон БАШЧЭЎСКІ
Юры БЕЛЕНЬКІ
Ігар ГЕРМЯНЧУК
Валянцін ГОЛУБЕЎ
Барыс ГІОНТЭР
Лявон ДЗЕЙКА
Лявон ЗДАНЕВІЧ

Уладзімір ЗАБЛОЦКІ
Мікалай КРЫЖАНОЎСКІ
Мікалай МАРКЕВІЧ
Віталь МАЛАШКА
Сяргей НАВУМЧЫК
Сяргей ПАПКОЎ

Пётра САДОЎСКІ
Алег ТРУСАЎ
Аляксандр ШУТ

Управа Соймы
Беларускага Народнага Фронту

Истинная «трасянка»

(стар. 3)

Аб прапановах дэпутата
Вярхоўнага Савета
Рэспублікі Беларусь
А.А.ТРУСАВА

(стар. 3)

Евгений ПЕСЕЦКИЙ, специально для "БМ":

Куропаты были. Куропаты будут?

Фоторепортаж на стр. 6

Парламент "некушамши" до пятницы. А мы?..

● Парламент-шоу

Каму гэта патрэбна?

На апошніх пленарных пасяджэннях апошняй сесіі Вярхоўнага Савета ўпершыню пашкадавала, што назіраць за гэтым найцікавейшым відовішчам дазволена, акрамя, вядома, непасрэдных удзельнікаў — народных дэпутатаў, вельмі абмежаванаму колу — акрэдытаваным у парламенце журналістам ды запрошаным міністрам і так званым адказным работнікам. На жаль, нашы сродкі масавай інфармацыі, асабліва тэлебачанне і радыё, даюць вельмі кароткія і спецыфічныя зманцэраваныя справаздачы з сесіі. А там адбываюцца такія захапляльныя падзеі, разыгрываюцца такія драмы і камедыі, што, калі б прадавалі білеты на некаторыя пасяджэнні, быў бы поўны аншлаг! Маркуйце самі.

Амаль незаўважаным у рэспубліканскай прэсе, ды й у радыё- і тэледэяніках сесіі засталася абмеркаванне пытання аб дачы згоды Вярхоўнага Савета на ўзбуджэнне крымінальнай справы і прыцягненне да крымінальнай адказнасці дэпутата Вярхоўнага Савета, галоўнага рэдактара газеты «Свабода» Ігара Герменчука. Каб і нашу газету не абвінавачвалі ў абразе каго-небудзь са службовых асоб, прыводзім дакладную стэнаграмуранішняга пленарнага пасяджэння 10 красавіка 1995 года.

ШАЛАДОНАУ В.І. (генеральны пракурор Рэспублікі Беларусь): Уважаемыя дэпутаты Верховного Совета! 27 снежня 1994 года ў газеце «Свабода» быў надрукаваны твор, які называўся «Лука Мудзішчаў — прэзідэнт». (шум у зале) Па гэтаму твору мы лічым, што была дапушчана абраза прэзідэнта аўтарамі гэтага твора. Я прашу супакоіцца і паслухаць.

СТАРШЫНЯ: Пракурор робіць інфармацыю. Вы павінны вырашаць гэтае пытанне. Я хацеў бы да вас звярнуцца, каб вы ўважліва паслухалі.

ШАЛАДОНАУ В.І.: В ходе расследования этого дела была проведена экспертиза Институтом литературы Академии наук, которая дала заключение, что в этом виноваты не только авторы, но виноват и редактор газеты, который публично оскорбил президента. Поэтому все обоснования мы изложили письменно; если будет это включено в повестку дня, я буду тады абгрунтоўваць.

СТАРШЫНЯ: Якія пытанні ёсць да пракурора?

НАВУМЧЫК С.І.: Шаноўны Васіль Іванавіч! Шаноўныя дэпутаты! Я, які вы ўсе, вельмі ўважліва чытаю газету «Свабода» і ў тым ліку прачытаў паэму «Лука Мудзішчаў — прэзідэнт». Шаноўны Васіль Іванавіч! Жанр гэтага твора — паэма. Гэта літаратурны твор. І калі я яго прачытаў, то я нідэе ў гэтым творы не знайшоў прозвішча Аляксандр Лукашэнка, а вы чамусьці ідэнтыфікавалі галоўнага героя гэтага твора з нашым шаноўным прэзідэнтам. Я хацеў бы,

Васіль Іванавіч, запытацца ў вас: на падставе якіх такіх выноў вы ідэнтыфікавалі героя гэтага твора з асобай Аляксандра Рыгоровіча Лукашэнка?

ШАЛАДОНАУ В.І.: Уважаемы дэпутат Наумчык! Я сёння ставлю пытанне аб уключэнні ў повестку дня. У мяне ёсць все обоснования, которые изложены письменно. И когда мы будем обсуждать этот вопрос, тогда я постараюсь ответить на те вопросы, которые будут возникать. Сегодня ставится вопрос о включении в повестку дня. Не включите — это ваше дело. Вы голосуйте, но я считаю (мы обсуждали это на коллегии), и следовательно считают, что здесь есть все основания ставить вопрос о возбуждении уголовного дела и привлечении к ответственности.

СТАРШЫНЯ: Добра, Васіль Іванавіч. Я хачу запрасіць вас пакуль сесіі. Ён і адтуль пачуе вашы пытанні. Калі будзе, то ён адкажа. Васіль Іванавіч, вы зрабіце там паметкі для сябе, якія будуць пытанні, а потым адразу адкажаце.

СЯМДЗЯНАВА Г.Г.: Паважаны Васіль Іванавіч! На вялікі жаль, у адрозненне ад дэпутата Навумчыка я амаль не чытаю газету «Свабода» і не прачытала гэту выдатную, як я зразумела, паэму. І шэраг нашых дэпутатаў таксама не чыталі яе. Перш чым прыняць рашэнне аб уключэнні ці неўключэнні гэтага пытання ў парадак дня, я прапаную раздрукаваць гэтую паэму для ўсіх дэпутатаў, каб мы ведалі, аб чым гаворка (апладысменты).

БАРШЧЭУСКІ Л.П.: У мяне пытанне. Хто з літаратуразнаўцаў падпісаў гэтае заключэнне, які не можа адрозніць прататыпа літаратурнага героя ад літаратурнага героя? І ці праўда, што Генеральная пракуратура зрабіла такое заключэнне, што можна ідэнтыфікаваць паміж сабой асобы Лукі Мудзішчава і паважанага прэзідэнта?

ТРУСАУ А.А.: У мяне пытанне да спадара Шаладонава. Паважаны спадар пракурор, я да вас звяртаюся, не трэба смяяцца ў той час, калі да вас звяртаюцца. У мяне пытанне такога зместу. Я не ведаю, якія там эксперты рабілі заключэнне па тым, што наш шаноўны, многапаважаны прэзідэнт ёсць герой той паэмы. Але ў мяне пытанне да вас такога

зместу. Не раз опадар прэзідэнт па тэлебачанні і па радыё зневажаў народных дэпутатаў — без усякіх паэм, напямую называў п'яніцамі і гэтак далей. Ці ўзбудзілі вы супраць яго крымінальную справу па гэтаму пытанню?

СТАНКЕВІЧ У.М.: Уважаемыя коллеги! В отличие от тех, кто не читал, я читал эту поэму. Кроме низкопробности пера, кроме неуважения и оскорбления собственной газеты и, собственно, того, кто писал, я там ничего не нашёл. Это обыкновенная низкопробная писанина, но тем не менее хочу сказать: все это сегодняшнее обсуждение мне напоминает один анекдот. Не подумайте, что я не по теме, я выступаю по теме, и анекдот уважительный. Когда Сталину на стол положили утром бумагу, где он читает, что капитан такой-то сказал в магазине: «Ох, этот дурень усатый довел государство до развала» и двое энквэдэшников задержали этого капитана, Сталин вызвал этого капитана и спросил: «Товарищ капитан! Вы кого

читаете. (шум у зале) Что касается вопроса Трусова, то такого дела не возбуждалось.

СТАРШЫНЯ: Добра. Кто за то, чтоб включить гэтае пытанне ў повестку дня, прашу галасаваць.

Дзякуй Богу, хапіла розуму і мудрасці не смяшыць людзей. Толькі 125 дэпутатаў прагаласавала за прапанову аб дачы згоды на ўзбуджэнне крымінальнай справы і прыцягненне да крымінальнай адказнасці па арт. 188 Крымінальнага кодэксу Беларусі (знявага прадстаўніка ўлады) дэпутата Вярхоўнага Савета Ігара Герменчука. Прапанова генеральнага пракурора не прайшла для прыняцця станоўчага рашэння — не хапіла трыццаці галасоў.

Адразу ж скажу, што асабіста я не лічу паэму Ведзьмака Лысагорскага шэдэўрам ці ўзорам паэтычнага майстэрства. Ды й па зместу яна б засталася амаль што не

заўважанай, і не толькі мною, каб не ўвага, якую прыцягнулі да яе самі некаторыя нашы ўлады і асобы, набліжаныя да прэзідэнта. (Не думаю, што сам прэзідэнт знаходзіць час чытаць апазіцыйныя выданні.) Камусьці была патрэбна гэта вальтузня. Адарваны ад неадкладных спраў супрацоўнікі пракуратуры рэспублікі, шукаюць Ведзьмака. Амаль цэлы акадэмічны інстытут робіць літаратурны аналіз, паважаны акадэмікі, прафесары праводзяць экспертызу прахадной паэмы. Зноў ідзе паляванне на ведзьмаў?

Мы не будзем друкаваць заключэнне Інстытута літаратуры імя Янкі Купалы АН Беларусі, падпісанае дырэктарам В.Каваленкам і яшчэ цэлым шэрагам аўтарытэтных навукоўцаў. Пакінём гэты літаратурны «шэдэўр» калегам са «Свабоды». Паверце, таксама вельмі цікавы «твор».

І яшчэ адно меркаванне. Падкрэсліваю толькі, што яно не мае ніякага дачынення да паэмы і вышэйнапісанага. Чаму ў нас усе так баяцца гумару, сатыры, нават сяброўскіх шаржаў на вядомых асоб? У суседняй Польшчы ўжо пяць гадоў кожную суботу ідзе па нацыянальнаму тэлебачанню шоу «Polski Zoo», дзе прэзідэнт Валенса — Леў, яго жонка — Малпа, члены ўрада — іншыя звыры. Паверце, вельмі цікава, смешна, трапна, дасціпна. Па каналу НТБ кожную суботу выходзіць таксама вельмі вясёлая забаўляльная праграма «Лялькі», дзе ёсць і Ельцын, і Чарнамырдзін, і Грачоў з Гайдарама. І нічога — нармальна палітычная сатыра. А у нас, нават калі 1 красавіка пажартуеш, адразу ж «справу прышыюць» (як было і з нашай «нябожчыцай»-радыёстанцыяй «Беларуская маладзёжная»). Так што не толькі з эканомікай — з пачуццём гумару ў нас таксама дрэнна.

**Чого вам хочацца,
нанове?**
**Які вас выклікаў
прымус**
**Забіць трывогу
аб той мове,
Якой азваўся
беларус?**
**Чаму вам дзіка
яго мова?**
**Паверце, вашай
ён не ўкрай...**
Янка Купала, 1907 г.

гуманітарны ліцей ды толькі падзівіцца з уэрэўна ведаў, якія атрымліваюць там вучні, ды пазайздросціць і ім, і іх бацькам. Але, каб пазайздросціць, з ліцеістамі трэба пазнаёміцца, а каб пераканацца ў нялюдскіх намерах беларускамоўнага насельніцтва, якое хоча, каб дзеці атрымалі вельмі кепскую (беларускую) адукацыю, дастаткова паслухаць бацькоў, якія (крыі, Божа!) не супраць беларускае мовы, але

ворит: «Мама, я думал, што учительница учит нас писать сказки. Она все время говорит: «сказы, сказы...» А потом я догадался, что она нам рассказывает, что такое предложение. Что сказ — это сконченная думка. При этом, мама, я не понял, о чем они думают, когда говорят эти сказы».

Калі меркаваць па гэтых вытанчаных сентэнцыях — здольнае дзіця. Чаму ж мама, якая, як яна кажа, атрымала выдатную аду-

рускай мовай навучання. А ўвогуле школа ў Беларусі павінна быць адзіная — нацыянальная. Гэта значыць, што дзіця павінна не проста навучыцца гаварыць па-беларуску ці па-руску, але атрымаць нацыянальную адукацыю. На сваім нацыянальным матэрыяле».

Што тычыцца камітэта, дык на тое ён і камітэт, каб мысліць глабальна: «Белорусы, русские, евреи, полки... сказали, что он хочет учиться по-русски».

сваю любоў да небаракі беларускае мовы. Калі я спыталася, як жа іх дзеці ўспрымаюць усю гэту валтузню бацькоў вакол мовы, дык пачула (каб не дыктафон, сама б не паверыла!): «Я изо всех сил пытаюсь оградить своего ребенка от этого негативного эмоционального отношения к этому процессу. Она, конечно, дома видит, слышит... Но через каждые 10-15 минут я сознательно стараюсь ей сказать: «Юлечка, ты здесь

Вялікае бяды не будзе, бо пры такіх умовах беларуская мова будзе ўсяго толькі часткаю нацыянальнага каларыту, аздобаю на кшталт саламянага капелюша, які здольны сентыментальна ўпрыгожыць нейкае фальклорнае свята, але, ідучы ў людзі ды апрануўшыся ў, як кажуць, еўрапейскі касцюм, яго лепш зняць. Здаровае грамадства не можа задаволіцца такім дэкаратыўна-прыкладным станам роднай мовы. Для здаровага грамадства патрэбна і мова здаровая, г.зн. пашыраная ва ўсіх сферах жыцця: у канцылярска-бюракратычнай, у вайскавай, у побытавай... Калі яшчэ тое грамадства паздаравее?.. А пакуль можна скарыстаць момант ды арганізаваць барацьбу. Быццам бы «у абарону правоў» ды «клопату пра дзяцей», а на самой справе — не «за», а «супраць». Супраць чаго? А супраць усяго, што ніяк не хоча загінуць, нягледзячы на ўсе намаганні.

А наконт трасянікі... Як было б добра, каб яна знікла з сярэдзіны. Няхай бы руская была рускаю, беларуская — беларускаю. А ісціна — адна. Ці ўсе разам, колькі іх там ёсць, занялі б сваё месца пасярэдзіне ды сачылі б за раўнавагаю.

**Г. ЖАРКО,
спецыяльна
для «БМ»**

Истинная «Трасянка»

Ісціна, кажуць, знаходзіцца пасярэдзіне. Але любую ісціну можна паспрабаваць абвергнуць, што пасляхова і робіць «Трасянка» — лінгвістычнае вынаходства беларусаў. Нахабна сапхнуўшы бабюлю-ісціну з пачэснага месца, «Трасянка» зручна ўладкавалася пасярэдзіне. «Ні рыба, ні мяса», «Ні то, ні сё», «Ні печаны, ні вараны», «Ні з мяса, ні з пер'я» і г.д. Ні руская мова, ні беларуская. Але як працэс інтэграцыі не закончыўся, дык і руская, і беларуская мовы існуюць яшчэ і паасобку, у так званым літаратурным выглядзе. Адно толькі, што руская — гэта «О великий, могучий...», а беларуская... Дык вось місію аднаўлення справядлівасці (маецца на ўвазе справядлівасць жыццёвае прыроды: няхай перамога мацнейшы) узяў на сябе камітэт «За свабодны выбар мовы навучання», створаны летаў у Мінску.

«Мы объединились, чтобы вести организованную борьбу».

Арганізаваная барацьба — гэта не жартачка. Справа ў тым, што, як кажуць прадстаўніцы камітэта Наталля Іванаўна Красоўская ды Таццяна Энгельсаўна Апакунова, беларускамоўнае насельніцтва (колькі ж яго? аў!) ды яшчэ Таварыства беларускае мовы «с упоением хочет заставить моего ребенка учиться на белорусском языке. Я не хочу ставить эксперимент на своем ребенке. Давайте поставим эксперимент на детях тех родителей, которые ратуют за белорусскую мову».

Што тычыцца гэтага жажлівага словазлучэння — «эксперыменты над дзецьмі», — дык Інстытут адукацыі ставіў такія «эксперыменты» і ставіць будзе, не надта даючы справядлівасць бацькам. Эксперыменты па ўвядзенню новых праграм, новых падручнікаў і г.д. Але эксперыменты над дзецьмі «тых бацькоў» таксама маюць месца, і ў вялікай колькасці. Калі не займацца пералікам імёнаў тых беларускіх вучняў, што атрымалі першую адукацыю па-беларуску (у вясковых школах захоўвалася такая магчымасць амаль увесь час), дык варта наведваць ліцей пры універсітэце або

арганізаваліся для барацьбы з беларускімі школамі.

Некалі, гадоў 8-10 таму, адзінкавыя праяўленні гэтага беларускамоўнага насельніцтва хадзілі па кватэрах ды ў гаворалі бацькоў, каб тыя пісалі заявы з просьбаю навучаць дзяцей па-беларуску. З вялікай цяжкасцю адкрываліся сям-там беларускія класы. У адзіны дзіцячы садок з беларускамоўным рэжымам вазілі дзяцей з усяго Мінска — гэтак вычвараліся бацькі-эксперыментатары. І вось пасля тых «эксперыментаў» (у выніках можна ўпэўніцца на свае вочы) ніхто з «падвопытных» не памёр, не звар'яцеў, але пасляхова вучыцца далей ды закончыў школу. У гэтым годзе іх будзе ўжо 13 тысяч. Закончыла школу і унікум — Лісіцына. Калі яшчэ ў оталіцы нашай рэспублікі не было ніводнага беларускага класа, бацькі дамагліся, каб іх дачку ўсё ж вучылі па-беларуску. І яе вучылі. Індывідуальна! Зараз яна вучыцца ў ВНУ.

Час эксперыментаў мінуў, так што бацькам леташніх першакласнікаў давалося ўжо ісці ў беларускія школы па прапанаванай сцэжцы.

«Мама, я не понял, о чем они думают, когда говорят эти «сказы» або чым «ложка» отличается от «ложка».

Мама Наталля Красоўская страшэнна хвалюлася ды ўсё прыводзіла ды прыводзіла прыклады, як цяжка даводзіцца яе даволі падрыхтаванаму да школы нашчадку, але які неспадзеўкі трапіў у экстрэмальныя беларускамоўныя ўмовы.

Учительница говорит: «Дети, будем читать «ланцужком». Мой ребенок рас-плакался, разволновался и говорит: «Я умею по буквам, по слогам, а «ланцужком» не умею».

Идет изучение английского языка. Он приходит и рассказывает: «Мама, представляешь, учительница нам показывает кровать, а говорит, что это ложка!»

Однажды вернулся и го-

кацию, не навучыла дзіця нават самым простым беларускім словам? Адказ гэтае мамы, што ўзваліла зараз на свае плечы цяжар барацьбы ды камітэцкую дзейнасць, абяззбройвае сваёй нявіннасцю: «Не было чару за штодзённымі клопатамі».

Дык жа «ложка» — ён жаштовечар!

«Мы не собирались этого делать специально. Если бы это было продиктовано какой-то необходимостью...» (Добрая рэч — дыктафон! Калі часам нешта прызабудзеш, нагадае і словы, і інтанацыю.) Але, сапраўды, навошта старацца гаварыць з дзіцёнкам па-беларуску або чытаць яму беларускія кніжкі (якія ўжо ёсць, можа, ён як раз напіша лепшыя), калі ведаеш, што яму хутка ісці ў беларускую школу? Логіка на ўэрэўні прыгожай жанчыны? А вось і не! «Калі маё дзіця не разумее і не хоча разумець па-беларуску, дык школа стане рускаю!» — вырашыла энергічная мама ды на хвалі арганізаванай барацьбы рынулася бараніць увогуле ўсіх дзяцей, што «пакутуюць» у беларускіх школах.

«Русских школ не хватает».

«Не нужно говорить, что русских школ не хватает».

Гэта два адказы на адно пытанне: «Чаму бацькі не перавялі сваіх дзяцей у рускія школы, а набылі сабе клопату стварыць цэлы камітэт?» Абодва гэтыя адказы дадзены адным і тым жа чалавекам. Чым не ўзор двухмоўя! Адзін язык кажа адно, другі — другое.

Дык усё ж — хапае ці не хапае рускамоўных школ?

Адказ афіцыйнай асобы. **Вольга КУЗЬМІЧ, старшыня камітэта Мінгарсавета па выхаванню і адукацыі:**

— Школы з рускаю моваю навучання ёсць у кожным мікрараёне горада. Можа, гэта і далей, чым тая школа, якую бачна з вакна, але яўрэйская, напрыклад, школа плануецца толькі адна на ўвесь горад. У Мінску 95 школ з

Вось такі саматужны рэфэрэндум, і вынікам — яго выснова: «Не нужно говорить, что русских школ не хватает. (Таму, што толькі яны і павінны быць!). Ошибкой было разделять школы на русско- и белорусскоговорящие. Было бы умнее и полезнее для Белоруссии, если бы в общеобразовательной школе обучали и русскому, и белорусскому. И тогда заговорит вся республика».

Дык хіба ж раней не «обучали»? Тое і маем! Трасянку.

«Этот язык твой второй родной».

Вельмі кранае, як камітэтчыцы даводзяць

родилась. Этот язык твой второй родной, и ты должна его знать».

Шчаслівае дзіця. Мову яно палюбіць страшна.

Бацькі з камітэта імкнуцца шчыра дапамагчы і органам асветы метадычнымі парадамі: «Белорусский язык нужно изучать, как математику или как английский язык. Нужно показывать детям картинки, говорить, что это значит на белорусском языке, и они наберут словарный запас, чтобы уже можно было изучать на белорусском языке, скажем, историю родного края».

А можна і не вывучаць.

**Кабинет министров
Республики Беларусь
Вярхоўны Савет
Рэспублікі Беларусь**

Аб прапанавах дэпутата Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь А.А.ТРУСАВА

Падаручэнню Кабінета міністраў Рэспублікі Беларусь разгледжаны прапановы дэпутата Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь А.А.Трусава адносна падрыхтоўкі да 250-х угодкаў з дня нараджэння сусветна вядомага палітычнага і ваеннага дзеяча, славутага суайчынніка, кіраўніка нацыянальна-вызвольнага паўстання 1794 года Тадэвуша Касцюшкі.

Міністэрства культуры і друку даручыла ў бягучым годзе Камітэту па рэстаўрацыі і кансервацыі помнікаў распрацаваць навукова-рэстаўрацыйную дакументацыю на аднаўленне дома-сядзібы Т.Касцюшкі ва ўрочышчы Марачоўшчына Івацэвіцкага раёна. Па палярэдніх разліках, на гэтыя мэты неабходна 70,0 млн.рублёў. Заказчыкам выступіць Нацыянальны музей гісторыі і культуры Беларусі, які будзе ў далейшым займацца стварэннем экспазіцыі. Дакументацыю выканае сумеснае беларуска-польскае рэстаўрацыйнае

прадпрыемства «Рэнаватум», якое мае практыку распрацоўкі па аналагічных сядзібах С.Манюшкі, А.Міцкевіча. Наступным этапам працы будзе вызначэнне адпаведнай падраднай арганізацыі.

Што датычыць рэстаўрацыі палаца Пуслоўскіх, то Брэсцкі аблвыканком да гэтага часу не вызначыўся з заказчыкам па аб'екту і яго функцыянальным прызначэннем, таму ў план фінансавання рэстаўрацыйных работ на 1995 год ён не ўключаны.

Лічым мэтазгодным стварыць Рэспубліканскі аргкамітэт па падрыхтоўцы да святкавання 250-х угодкаў з дня нараджэння Т.Касцюшкі, які зможа выпрацаваць і ўнесці ў Кабінет міністраў канкрэтныя прапановы адносна мерапрыемстваў да свята, у тым ліку і тых, што азначаны А.А.Трусавым і датычаць кампетэнцыі органаў мясцовага кіравання.

Міністр А.І.БУТЭВІЧ

ТВ -- программа на неделю

Понедельник, 17 апреля

Белорусское телевидение
8.00 «Портрет на фоне замка». Док. фильм («Белорусское телевидение»).

8.20 «Слушая Моцарта». Видеосериал.
8.55 «Полонез Огинского». Худ. фильм.
10.20 «АВС-клуб». Английский язык. Учим сами.

10.35 «Все про все». Информационно-познавательная программа.

10.55 Телебюро. Шоу-конкурс юных исполнителей. Первый тур.

11.55 Студия «Колыбельная». «Мультиклуб».

12.25 «Белорусы в Америке». Передача 1-я.

13.05 «Мудрость». Худ. фильм. 1-я и 2-я серии.

15.15 Родовод. «Что ни край, то свой обычай». Пасхальные традиции в Польше.

15.40 На музыкальных парах. «Музыка любви». Роберта Шумана поет Анатолий Щербак.

16.30 «Внимание! Конкурс». Лидеры «Образования-94».

17.20 Шоу-прогноз.

17.25 Мультифильмы.

17.45 Проспект. Информационно-аналитическая программа.

18.15 Театр Ядвиги Поплавской и Александра Тихановича.

19.05 «Полесские свадьбы». Док. фильм.

19.25 К 50-летию Победы. 1-й Республиканский телефестиваль «Поют актеры театра и кино». Часть 2-я.

20.25 День столетия.

20.35 Колыбельная.

21.00 Новости.

21.40 Клуб-концерт. Виктор Вуичин, Ярослав Езюкович.

21.50 Вертикаль. Почта Президента.

22.20 Спортивный телекуратор.

22.40 «Голоса прошлого». Старинная музыка на Беларуси. Передача 3-я.

23.15 Кинематограф Беларуси. «Планирование». Худ. фильм. 1-я серия.

1 канал
14.00, 23.35 Новости.

14.20 Межгосударственная телерадиокомпания «Мир».

15.00 Мультифильмы.

15.15 Созвездие Орфея.

15.25 Звездный час.

16.00 Шпаргалка.

16.05 «Элен и ребята». Молодежный сериал.

16.30 Тет-а-тет.

17.00, 20.00 Время.

19.55 «Американская любовь». Худ. фильм (Италия). 1-я серия.

21.25 Мультифильмы для взрослых.

21.55 Спорт, спорт, спорт... 22.10 Гороскоп.

22.20 «Звезды «на бис». Телекомпакт представляет...

22.55 Хоккей. Международный турнир. Россия - Швеция. 2-й и 3-й периоды.

Вторник, 18 апреля

Белорусское телевидение
7.35 Утренний коктейль.

7.50 «В мире вдохновения». Фильм-балет.

8.45 Финансовое время.

9.00 География Беларуси. Новые формы хозяйствования в республике.

9.30 День столетия.

9.35 Вертикаль. Почта Президента.

10.05 «Такие симпатичные волки». Худ. фильм.

11.10 Мультифильмы.

11.30 «Белорусы в Америке». Передача 2-я.

12.20 «Проглотила молодость война...» К 75-летию Миколы Абрамчика.

12.30 К 50-летию Победы. 1-й Республиканский телефестиваль «Поют актеры театра и кино». Часть 2-я.

13.30 «Темная комната». Черный рынок оружия.

13.55 Турбобюджет. Путешествия, встречи, отдых.

14.15 Фильмы нашей памяти. «Сердца четырех». Худ. фильм.

15.50 Изучаем свою историю. «Гетман навишский». Док. фильм.

16.10 История Беларуси. Культура Беларуси в 14 - 16-ом.

16.40 Волшебный экран. Мультифильмы.

17.20 К 50-летию Победы. «Дети военного Бреста».

18.00 АТН, Би-би-си, Си-эн-эн.

18.45 Уроки Н.Новожиловой.

19.15 Мост.

19.45 Экономикст.

19.55 SOS.

20.00 «Лада ОМС» представляет: «Моя любовь, моя печаль». Телесериал.

20.30 «Скрижали». Реформы в Поднебесной.

20.40 Колыбельная.

21.00 Новости.

21.40 Студия «Политика».

13.00 Скорая помощь.

13.30 «Мануэла». Худ. фильм.

14.20 «Невьянск. Зарисовки». Телефильм.

14.30, 18.30, 21.40 Информ. ТВ.

14.40 «Нулевой вариант». Худ. фильм.

16.20 Сегодня - Международный день памятников и исторических мест. Калужский край». Премьера телефильма.

17.05 По всей России.

17.15 Детское ТВ.

17.20 Семь пятниц на неделе.

17.35 Студия «Вообразия».

18.00 Телемагазин.

18.05 Телеблиц.

18.10 Большой фестиваль.

18.50 Спортивные новости.

18.55 «Мануэла». Худ. фильм.

19.45 Телеслужба безопасности.

19.55 «Американская любовь». Худ. фильм (Италия). 2-я серия.

21.25 Мультифильм для взрослых.

21.55 Спорт, спорт, спорт... 22.10 Гороскоп.

22.20 Фестиваль «Балтийский дом».

22.50 В.Арро. «Пять романсов в старом доме». Телеспектакль.

Среда, 19 апреля

Белорусское телевидение
7.35 Утренний коктейль.

7.50 Экономикст.

8.00 Зеркало Си-эн-эн.

8.15 Студия «Политика».

8.30 «Лада ОМС» представляет: «Моя любовь, моя печаль». Телесериал.

9.00 История Беларуси. Культура Беларуси в 14 - 16-ом.

9.30 Скрижали. Реформы в Поднебесной.

9.35 «Сенсация». Многосерийный худ. фильм (Канада).

10.30 Телесериал.

10.45 «Серафимы». Худ. фильм.

12.10 «Барби-лото». Передача-викторина.

12.40 «Белорусы в Америке». Передача 3-я.

13.20 Золотой шлягер.

21.20 Футбол. Лига чемпионов. Полуфинал. «Милан» (Италия) - «Пари-Сен-Жермен» (Франция).

23.20 Версии.

23.30 Футбол. Лига чемпионов. Полуфинал. «Аякс» (Голландия) - «Бавария» (Мюнхен).

Канал «Россия»
7.00, 13.00, 16.00, 19.00, 22.00 Вести.

7.25 Ритмика.

7.40 Звезды говорят.

7.45 Требуется... требуются...

7.50 Время деловых людей.

8.20 Всемирные новости Эй-би-си.

8.45 Формула 730.

9.10 Телегазета.

9.15 Крестьянский вопрос.

9.35 Музыкальный эк-спромт.

9.45 «Санта-Барбара».

Худ. фильм.

11.30, 13.20 Деловая Россия.

15.05 Там-там новости.

15.20 Праздник каждый день.

15.30 Чья сторона?

16.20 «В этот день...»

16.25 Дальний Восток.

16.55 Шаги Победы. «Встреча боевых друзей».

17.40 Лидер-прогноз.

18.05 После премьеры...

18.25 Своя игра.

19.25 Подробности.

19.35 «Санта-Барбара».

Худ. фильм.

20.30 Доминио Михаила Воробьева.

21.05 Газетные истории.

22.30 Река времени.

22.35 «Автомат».

22.40 Богема. «Збигнев Рыбчинский». 2-я часть.

Вести.

19.55 Экономикст.

20.05 «Лада ОМС» представляет: «Моя любовь, моя печаль». Телесериал.

20.40 Колыбельная.

21.00 Новости.

21.40 Студия «Политика».

21.55 Клуб-концерт. Маша Распутина, Михаил Шулфутинский.

22.10 «Сенсация». Худ. фильм.

23.05 Новости.

23.20 «Кроко». «Провинция».

Наровлянский район. Часть 2-я.

0.05 Шоу-прогноз.

0.10 Под куполом Вселенной.

1 канал
5.00 Телеутро.

8.00, 11.00, 14.00, 23.10 Новости.

8.20 «Дикая Роза». Телесериал.

9.00 Фильм - детям.

«Жизнь и приключения четырех друзей».

9.30 Футбол. Лига чемпионов. Полуфинал. «Аякс» (Голландия) - «Бавария» (Мюнхен).

10.05 «Идея власти... Власть идеи (Владимир Ленин)».

Док. сериал. 3-я серия.

13.00 «Иванов, Петров, Сидоров...» Информационно-развлекательная программа.

13.35 «Пойми меня». Телеигра.

14.20 Межгосударственная телерадиокомпания «Мир».

15.00 Мультифильмы.

15.20 За жар-птицей.

15.50 «Повитаем в звездном небе».

16.05 «Элен и ребята». Молодежный сериал.

16.30 ...До 16 и старше.

17.00, 20.00 Время.

17.20 Лотто «Миллион».

18.00 Час пик.

18.20 «Дикая Роза». Телесериал.

19.00 Фабрика грез.

22.20 Парад парадов. Музыкальный шоу.

23.20 П.Павловский. «Элегия». Спектакль Академического театра им.А.С.Пушкина. 2-я часть.

Пятница, 21 апреля

Белорусское телевидение
7.35 Утренний коктейль.

7.50 Экономикст.

8.00 Зеркало Си-эн-эн.

8.15 Студия «Политика».

8.30 «Лада ОМС» представляет: «Моя любовь, моя печаль». Телесериал.

9.00 История Беларуси. Искусство древних людей на территории Беларуси.

9.20 «Сенсация». Худ. фильм.

10.15 «Белорусы в Америке». Передача 5-я.

10.45 К 50-летию Победы. «Живи и помни». Ретроспективный показ фильмов киностудии «Беларусьфильм». 1-я и 2-я серии.

13.10 Истоки. Уроки белорусского языка.

13.30 Телевизионный Дом кино. Международный кинофестиваль «Молодость».

16.00 «Дела сердечные и ... сосудистые». Док. фильм.

16.20 «Последняя ночь Элоизы». Спектакль.

17.10 «Фольклорные смотрини».

18.00 АТН, Би-би-си, Си-эн-эн.

18.45 Финансовое время.

19.00 Протокол. Международная программа.

19.20 «Телесериалы».

19.35 Музыка без границ. Музыкально-информационная программа.

20.15 Веселый уик-энд.

20.25 Скрижали. Размышление о причинах всех революций.

20.35 Колыбельная.

21.00 Новости.

21.40 Студия «Политика».

21.55 Клуб-концерт. Группы «Дюна», «На-На».

22.05 Экономикст.

22.20 Вечерний иллюзион.

«Дорога в Коринф». Худ. фильм (Франция). В перерыве (23.00) - Новости.

0.15 Под куполом Вселенной.

0.25 Шоу-прогноз.

0.30 Видимо-невидимо.

16.55 Дисней по пятницам. «Мой городок». Худ. фильм.

17.50 Никто не забыт.

17.55 Телеконкурс юристов.

18.40 Горная десятка.

19.25 Подробности.

19.35 «Санта-Барбара».

Худ. фильм.

20.30 Городок. Развлекательная программа.

21.05 «К-2» представляет: «Абзац».

22.30 Река времени.

22.35 Автомат.

22.40 Фильм В.Вандерса «Алиса в городе» (ФРГ).

Санкт-Петербург
12.00 Стиль жизни.

12.15 Мультифильмы.

12.25 Советы садоводам.

12.35 «Немецкая волна».

13.00 Скорая помощь.

13.30 «Мануэла». Худ. фильм.

14.20 «Возрожденный звон». Телесериал.

14.30, 18.30, 21.40 Информ. ТВ.

14.40 «Общаясь к душам нашим». Телесериал.

15.00 «Романсы трепетные звуки». Фильм-концерт.

16.20 «Обитель у реки». Телесериал.

16.45 Храм.

17.15 Детское ТВ.

17.25 Сказка за сказкой.

18.00 Телемагазин.

18.05 Телеблиц.

18.10 Большой фестиваль.

(Продолжение. Начало в NN 6, 7)

С министрами и с самим королем он обращался свысока, приказывал и предписывал, вместо того, чтобы вежливо просить, напоминал о своем полновластии в Польше и об их зависимости от себя. Мало обнадеживая поляков, что под властью России им будет в том и другом отношении лучше, он только угрожал им, пугал их, и тем располагал к восстанию. Но в то же время никто менее его не имел выдержки, энергии и осторожности, необходимых в тогдашних обстоятельствах. Оскорбляя и раздражая поляков своим солдатским обращением, он готов был тем же полякам позволить водить себя за нос, если они успевали к нему подделаться: Швед Баур был его любимцем — человек слабый, находившийся под польским влиянием; Игельстром во многом, касавшемся управления, особенно военного, смотрел его глазами. Но более всего над ним имела влияния графиня Залуская, а через нее и другие поляки. По отношению к военной дисциплине Игельстром был очень неудовлетворителен. Он умел кричать, горячиться, ругаться, высказывать свою власть, но распорядительности у него было мало. Его мало уважали, мало любили и мало боялись. В войске у него между офицерами вкрались беспорядки. Современник Войда положительно говорит, что если бы Сиверо не был отозван, революция не могла бы произойти в Польше, по крайней мере так скоро; один из ближайших поводов к ней подал именно сам Игельстром своим высокомерным поведением и запальчивым характером.

Восстание ускорило именно то, что в половине марта назначен был последний срок уменьшения польского войска. Русская императрица хотела затянуть распущенное войско в свою службу, и потому каждому вступающему обещаны были 90 зл. по выслуге 12 лет, земли и усадьбу. Не хотевшим вступить в русскую службу предоставлялась свобода избрать род жизни. Современник Зейм замечает, что это необходимое сокращение могло быть удобнее достигнуто, если бы только давали отставки и отпуски желающим, а не принимали бы вновь никого в военную службу. Тогда при содействии обыкновенной смертности войска сами собою, в короткое время дошли бы до требуемого количества.

В числе бригад, которые предназначались к редукции (уменьшению), была бригада Мадалинского, стоявшая в Остроленке между Бугом и Наревом. Мадалинский объявил, что не хочет подчиняться редукции и написал об этом рапорт в военную комиссию. Комиссия под председательством гетмана огласила изменниками его и ротмистра Зборовского. Игельстром отправил против Мадалинского генерала Багряева, стоявшего в Гранне, а вслед за тем выслал из Варшавы батальон Киевского полка под командою Нечаева и два эскадрона Ахтырского полка наперерез Мадалинскому. Узнав, что на него идут русские, Мадалинский перешел Нареву, вошел в ту часть Польши, которая присоединяема была к владениям Пруссии, вступил в Солдау, ограбил прусскую военную казну, оттуда бросился к Вышегороду, перешел там Вислу, вторгся в Сандомирское воеводство и пошел к Кракову, зная, что в это время там явится Костюшко. Русские не могли ни догнать его, ни перерезать ему пути. Его шествие было сигналом возмущения прочих войск; стоявшие в Сандомирском воеводстве войска взбунтовались, приехали к Мадалинскому и готовились отражать силу силою.

Костюшко успел недавно съездить в Италию, возвратился в Дрезден и узнал, что в Варшаве русские открывают заговор, что польские войска долее терпеть не могут и, ввиду уменьшения их комплекта, поднимают оружие. Обстоятельства указывали время начинать. Костюшко не считал, как и его единомышленники, что восстание оозрело, и отваживался на авось. Он отправился в Краков. Город этот давно уже настроен был в духе революции. Агентом, действовавшим там по распоряжению Костюшки, был Ружницкий, поручик в бригаде, которою командовал вице-бригадир Мангат. Военные вошли в заговор. Еще 19 ноября 1793 г. они намеревались было начать восстание, хотели обезоружить русский гарнизон, стоявший в городе под начальством подполковника Лыкошина, состоявший из батальона пехоты, одного эскадрона (олавянского полка) и двухсот казаков. Но этот план не удался потому ли, что не согласились на способы, или потому, что рассудили, что такое преждевременное восстание принесло бы только вред делу.

Город заволновался, слышав, что идет Костюшко. Подполковник Лыкошин со своим отрядом вышел из Кракова. Костюшко прибыл туда в бричке и остановился у генерала Водзницкого. Он тотчас наречен был начальником вооруженных сил народа.

Капостас прибыл в Краков из Варшавы и купил на свой

счет пять тысяч коп для вооружения крестьян. Костюшко отправился с патриотами в близкий костел Капуцинов, и там монахи освящали их сабли.

Составлен акт повстанья. Кроме раздела Польши, совершенного двумя державами, поводом восстания объявлялось состояние Польши после Гродненского сейма. Оно изображалось так: «Царица обрекла Польшу в жертву своей варварской и ненасытной мести. Она попирает священные права свободы, безопасности собственности, личности, обывательских имений; мысли и чувства честного поляка не найдут убежища от ее подозрительных преследований; слово в оковах; только одни изменники покровительствуют и совершают безнаказанно всякие преступления;

содержание этого акта. Он весь покрыт был множеством подписей; недоставало бумаги, и многие подписывали на отдельных листах, которые потом приклеивались и подшивались, так что, по замечанию очевидца, их можно было легко приставить к какому-нибудь другому листу.

Этот-то акт, составленный в Кракове, послужил руководящею канвою для всего наступившего потом повстанья в Польше. Вслед за тем явился ряд воззваний к народу. «Помогайте мне, соотечественники, — писал Костюшко, — помогайте всеми силами, спешите с оружием под знамя отчизны! Единая ревность к единому делу должна овладеть всеми сердцами, порывайте отечеству часть вашего имущества, которое уже сделалось добычею деоппотов, не

жалейте для войск наших припасов, муки, сухарей, зерна, доставляйте лошадей, рубахи, обувь, простое сукно и полотно на шатры. Благодарность целого народа будет вам заплачено». Краковское воеводство положило денежный сбор, ротные командиры должны были выдавать квитанции, которые будут приняты при отдаче податей. Образована в Кракове порядковая касса, и вслед за тем начались признаки революционного террора. У подозрительных делали обыски, перечитывали их бумаги; если подозреваемый не оказывался виновным, то давали ему патент на очищение от подозрения. Тогда можно было видеть и молодых и старых, и умных и глупых, и честных людей и плутов, равным образом доходивших до ярости. То и дело кричали: «тот изменник, того следует посадить в тюрьму, заковать в кандалы, бить и мучить!».

Начались пожертвования. Кто нес пистолеты, сабли и ружья, олово на алтарь отечества, кто полотно, рубахи, кто какой-нибудь подсвечник или чайник, кто бубен, кто деньги. Замечали, что небогатые больше давали сравнительно с тем, что жертвовали зажиточные; последние обыкновенно давали по принуждению, со вздохом, а не давая не могли, потому что иначе им грозили сделать обыск и взять насильно. Лихоцкий, тип спокойного мещанина, крепко жалуется на то, что он давал, давал, а с него требовали все больше да больше, и говорили: мало даешь, ты беднотен, и ты президент; на тебя глядя, будут другие мало давать! Бедному президенту было очень чувствительно давать и давать. «Я было спрятал себе кое-что на прожиток от неприятеля, и это хотели отграбить и взять у меня земляки и почтенные патриоты в противность Божией заповеди: не пожелай чужого, — все под предлогом пожертвования для пользы отечества, а сами они ни одного шелья не дали».

В ответе на прокламацию Костюшки Игельстром написал декларацию (от 20 (31) марта); он называл ее чудовищным соединением лживых изъятий патриотизма с наглым покушением на права собственности, указывал, что мятежники осмеливаются налагать произвольные контрибуции и подвергать цветущие города Речи Посполитой и их окрестности разбойничьему грабежу. «Эти

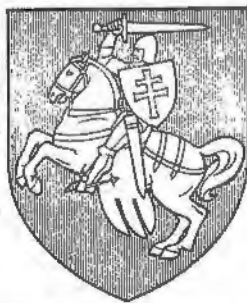
преступления, выражался он, не могут оставаться безнаказанными. Войска Ее Императорского Величества, которой дорого спокойствие Речи Посполитой, получили приказание рассеять мятежников и уже начали свое дело с успехом. Они перенесут свою деятельность в центр возмущения и накажут злодеяния дерзких, восставших против законной власти. Дай Бог, чтобы их удары поражали только виновных и их присутствие оказало покровительственное угнетенной невинности; великие преступники, зачинщики стольких несчастий, должны быть наказаны; с лицезмеров должна быть снята маска, интрига уничтожена; власть правительства должна выказаться ужасною, явить великий пример правосудия и устрашить тех, которые дерзнут соблазнять и увлекать других».

Игельстром требовал от короля и от Совета, чтобы немедленно созван был сейм и открыты трибуналы, которым принадлежит суд над такими преступниками, чтобы перед эти трибуналы были позваны мятежники, которые не убоились поставить свои имена на зажигательной и оскорбительной прокламации, чтобы не только авторы, но и разносчики этой прокламации и вообще всех подобных лисков получили наказание, равно как и те, которые посредственно или непосредственно способствовали их распространению, а на будущее время со всею бдительностью открывать писателей и рассеивателей таких воззваний и предавать их строжайшему наказанию. Вместе с тем Игельстром хотел показать, что он не боится и верит в свою силу. Он в конце своей декларации выразился так: «Мятежники, которых безумное бешенство требует мщения, внушают только презрение, если у них отняты средства поддерживать мятеж, и потому они не могут беспокоить нас. При настоящих требованиях нижеподписавшийся имеет единственную цель — утвердить в Польше спокойствие, в котором она нуждается».

(Продолжение следует)

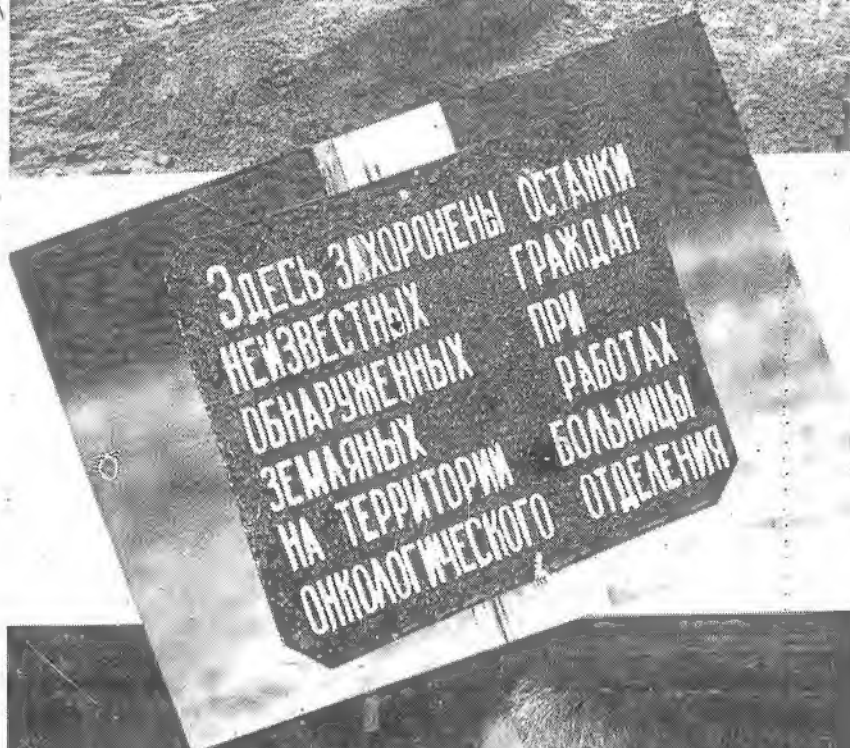
Н.И.КОСТОМАРОВ

КОСТЮШКО: ЧЕЛОВЕК ИЗ ЛЕГЕНДЫ

они разграбили имущества и общественные доходы, отняли у обывателей собственность, разделили между собою должности, как добычу после покорения отечества, и святотаственно, присваивая себе имя народных правителей, служат чуждому тиранству. Постоянный Совет, уничтоженный народною волею и вновь возобновленный изменниками по воле московского посла, преступает даже те границы, какие он о рабленстве принял от того же посла; правление, о свобода, собственность — все в руках невольников царицы, под защитою введенного в наш край иноземного войска. Краковские обыватели единодушно объявили, что решились или погибнуть под развалинами отечества, или освободить родную землю от хищнического насилия и позорного ярма, не щадя никаких средств и пожертвований». Цель восстания была — оовободить Польшу от чужого войска и утвердить народную свободу и независимость Речи Посполитой. Избранному начальнику Костюшке поверялся выбор и организация высочайшего народного совета, устройство вооруженной силы, назначение лиц в военные должности, право судить и казнить преступников. Высочайший народный совет будет заботиться о покрытии всех военных издержек, о рекрутровке войска, о снабжении его всем потребным, будет назначать сборы, управлять народными имуществами, употреблять их, делать займы, наблюдать за порядком, благочинием и правосудием в крае, отстранять противные повстанью намерения, стараться о снискании помощи от иностранных народов. Этот совет должен действовать посредством воеводских порядковых комиссий, и краковское воеводство первое возобновляло такую у себя. По открытии высочайшего совета положено устроить верховный уголовный суд, где будут судимы поступки, совершенные с целью вредить и препятствовать успеху повстанья. Все установленные на время повстанья правительственные учреждения не будут иметь права постановлять законов. Таково было в главном

Куропаты были. Куропаты будут?..

Здесь захоронены останки неизвестных граждан при обнаружении земляных работ больницы на территории онкологического отделения

П р а р о к

«Сябры з Расеі ў гасцёх у «Крамы» — «что такое хорошо и что такое плохо»

На гэты раз сябры з Расеі, што прыехалі ў гасці да «Крам», мелі нават не расейскі наоў. Нават не татарскі, не башкірскі й не якуцкі. Называліся яны «Мангол шудан». І складаліся ўсяго толькі з двух чалавек, адзін з якіх граў на акустычнай гітары, другі — на электрычнай.

Але да іх мы вернемся крыху потым, бо першымі на чарговым канцэрце з бяс-концага сэр'ёзны «Сябры з Расеі ў гасцёх у «Крамы» выступалі не яны. Наогул зазвычай «Крама» ставіць першымі якіх-небудзь менскіх музыкаў, другімі — гэтых самых «сяброў з Расеі», а на заканчэнне выступае сама — у добра разагрэтай, падрыхтаванай зале, пад крыкі й стогны разагрэтых ды падрыхтаваных фанаў (выключэнне склаў толькі канцэрт, дзе ўдзельнічаў «Crossroads», там сябры з Расеі памянліся з «Крамай» мейсцамі. Ня ведаю, чаму. Відаць, «крамчукі» вельмі паважаюць выканаўчае майстэрства й вопыт «Crossroads», калі гэтак парушылі сваю ж традыцыю). Дык вось. Гэтым разам першаю выступала новая менская каманда «NRM» (куды ўваходзяць аскепкі былое «Мроі»). Стылістыка гурту бліжняя да постпанку, адчуваюцца ірландыйска-сыэтлаўскія водгукі. «NRM» пачала выступаць у мёртвай зале (як гэта зазвычай здараецца, калі выступаеш першы), але пад канец свайго выступу здолела падняць публіку, і песня «Халі-галі» прайшла пад скокі й трапятанні найбольш

актыўнае-часткі публікі перад сцэнаю.

Ну, а пасля «NRM» на сцэну выйшаў маскоўскі гурт «Мангол шудан». Ведаецца, я быў крыху здзіўлены. Як высвятляецца, на нашай зямлі ёсць трывалыя фаны маскоўскага, так бы мовіць, року. Праўда, гэта падлеткі ад 14 і да, напэўна, 18 гадоў, але досыць упэўненыя ў сабе. Яны вельмі пераканаўча фанатэлі перад сцэнаю падчас выступу «Мангол шудану», потым вельмі пераканаўча стаялі ў чарзе па аўтографы перад грэймеркаю... Любяць усё ж расейскі рок беларускія падлеткі!

А расейскі рок гэтым разам быў у дужа непрытомным стане. Той хлопец, як і іграў на электрычнай гітары, быў яшчэ нічога, прынамсі, быў яшчэ нічога, прынамсі, мог як-неяк размаўляць. А той, што граў на акустычнай ды сьпяваў, размаўляў зь вялікімі цяжкасцямі. Зрэшты, і сьпяваў ён гэтак жа чынам. А публіцы падабалася. Ну, як тут не згадаць вядомую расейскую ж прыказку пра божую расу, дальбог! Я думаю, што моладзі былі таксама вельмі даспадобы анархісцкія лезунгі, якімі гэтак славуты «Мангол шудан», бо гэта ўжо мае на ўвазе ня проста каманду, а каманду з пэўнай праграмай. А розныя праграмы заўсёды прывабліваюць народ.

Але хопіць, напэўна, пра «Мангол шудан». Ну, выпілі і выпілі! Усё адно, канцэрт не адказны, ніхто яго нідзе ня ўба-

чыць, па тэлевізары не пакажуць, па радыё не пракруцяць. Гэта ж не Масква, гэта правінцыйны горад Мінск, тое ж самае, што якая-небудзь Самара. Як выступілі, так і выступілі, чаго тут такога!

Апошняю, натуральна, выступала «Крама». Іхні выступ прайшоў удала, у цёплай сяброўскай атмасферы. Наогул, я заўважыў, што на канцэрты «Сябры з Расеі...» пачалі хадзіць адны й тыя людзі, якім вельмі падабаецца менавіта «Крама» й якія, відаць, з-за «Крам» туды й прыходзяць. Гэта вельмі прыемна, бо значыцца, што ў «Крамы» складаецца свой кантынгэнт слухачоў. Але было б лепей, каб у Менску існавала рок-кавярня, дзе тыя ж 50 чалавек маглі б кожную, напрыклад, надзелю слухаць канцэрт свайго ўлюбёнага гурту...

Дырэктар «Крам» Зм. Лукашук нядаўна сказаў мне, што ён яшчэ запрасіць з Масквы адзін блюзавы гурт, потым зробіць прэзентацыю новай праграмы «Крам» й завершыць акцыю «Сябры з Расеі...», бо яна вычэрпвае сябе. Відаць, так і трэба зрабіць. І яшчэ, напэўна, трэба пераходзіць да больш салідных акцыяў, напрыклад, «Сябры з Амерыкі...», «Сябры з Англіі...» Тады, можа, і публіка зразумее, «что такое хорошо и что такое плохо».

Кастусь Зьміцярэц,
адмыслова для «БМ»

Дапамога ад нямецкіх "зялёных"

Першага красавіка адбылася святочная перадача Беларускага Фонда «Яднанне», які ўзначальвае Генадзь Гаўрыс, гуманітарнай дапамогі з боку нямецкіх прадстаўнікоў, у тым ліку і Саксонскай партыі зялёных. Фонд гэты ўтвораны нядаўна, мэта яго дзейнасці — наладжванне партнёрскіх сувязей і пошук магчымасцей дапамагчы тым людзям, якім гэтая дапамога патрэбна, нягледзячы, падтрымка гэта талентаў ці дастаўка неабходнага хворым. На гэты раз з Саксоніі прыйшлі 7 тон груза, падабранага і прадуманага да дробязей. Прызначана ўсё гэта ў бальніцы Маладзечанскага раёна, таму і рэчы адпаведныя: каласкі для інвалідаў, стаматалагічныя рэнтгенаўскія апараты, і яшчэ халадзільнікі і тэлевізары, якія некаторыя з бальніц не маглі набыць на працягу некалькіх год. Прывезлі і лекі. Адзін з сяброў Партыі зялёных распавядаў аб тым, што ў апошні момант перад ад'ездам з Фонду прыйшло паведамленне аб тым, што ў Мінску ўкрытым стане знаходзіцца маладая дзяўчына. Але знайсці і прывезці лекі магчымае ўжо ж знайшлі. Адрозніж атрымалі заказы і для іншых лекаў хворым дзецям.

Намеснік міністра аховы здароўя, выступаючы на ўрачыстасці, выказаў здзіўленне тым, што такую

дапамогу здолела сабраць маленькая Партыя, якая налічвае не больш за 60 чалавек. А дагэтуль жа нямецкія зялёныя былі ў Румыніі, дзе таксама дапамагалі.

Дарэчы, атрымалі падарункі і немцы — сувеніры, зробленыя тымі цяжкахворымі дзецьмі, для якіх збіралася дапамога.

Адрозніж святочнай перадачы груз пайшоў у Маладзечна ў суправаджэнні старшыні Фонду «Яднанне» І. Крыху паразмаўляўшы з яго заснавальнікам (а сярод іх людзей вядомыя: паэт У. Някляеў, палітыкі Г. Карпенка і А. Дабравольскі, сам Генадзь Гаўрыс больш вядомы як прэзідэнт прамыслова-фінансавога прадпрыемства «Рамас»), я пераканалася, што людзям, якія атварылі фонд, нічога не трэба для сябе, як нехта можа падумаць, бо ў іх, можна сказаць, усё ёсць. А медсястра Бярэзінскай бальніцы Л. Карповіч ахарактарызавала сутнасць такой дзейнасці лаканічна: усё трэба адназначна з пункту гледжання таго, што хворыя адчуваюць палёгка хача б на нейкі момант. І недзе над усім прагучала думка аб тым, што, магчыма, прыклад па-заходняму хуткіх і энергійных немцаў-альтруістаў, не паспее пераапрацуцца з дарогі, будзе прыкладам чалавечых адносін і для нашых пачыўджаных і раззлаваных на ўсё свет суайчыннікаў.

Ціна КЛЫКОўСКАЯ, "БМ"

Хто б там чаго ні казаў, але ў беларускім рок-н-роле час ад часу здараюцца нечаканыя і сюрпрызы. Прыводзіць прыклады ня буду — хто цікавіцца, той ведае. Але няшмат людзей ведае пра апошні сюрпрыз. Гэта новаўтвораны рок-праэкт пад назвай «Плян эвакуацыі». Музыкі, якія ўдзельнічаюць у гэтым праекце, запісалі пакуль што толькі адну песню. Яна завецца «Амерыка». Пры дапамозе «Студыі БМ» адрозніж быў зняты кліп. Гэта гаворыць пра тое, што за гэтым праектам стаяць грошы. Таму я і сустракаюся з чалавекам, які робіць палітыку гурту, які займаецца раскруткай і рознымі цямнымі для мяне фінансавымі справамі. Гэта дырэктар гурту «Плян эвакуацыі» сп. Васіль Абрамовіч.

— Сп. Абрамовіч, якія музыкі граюць у гэтым вашым новым калектыве? Можа, я кагосьці з іх ведаю?

— Гэтыя людзі даўно знаёмыя паміж сабою, яны шмат гадоў аддалі рок-н-ролу і гралі, а некаторыя з іх і цяпер граюць у розных беларускіх гуртах.

— Чым вы іх зацікавілі, што яны сабраліся разам?

— Натуральна, грашыма. Я выплочваю музыкам зарплату. Я прапанаваў ім канцэртны тур па Нямеччыне. Музыкі ў «Пляне эвакуацыі» сталіся, спадзяюся, яны пачаюць гэтую працу. Праўда, зробленая пакуль што толькі адна песня, але я думаю, што яны возьмуцца за справу і ў хуткім часе будзе запісаны першы альбом. Тады я пачну ў ход свае замежныя сувязі, а іх у мяне багата. Вось цяпер мы афармляем замежныя пашпарты. Гэта ў наш час досыць складана, але сувязі й грошы зробіць сваю справу.

— Вы гаворыце пра альбом. А ці ёсць якіясьці творчыя напраўкі?

— Я бізнэсмен. У мяне дзве фірмы. Мая справа — забяспечыць нармальны матар'яльны ўмовы музыкам для працы. У творчыя пытанні я ня лезу. Людзям, якія сабраліся ў гэтым новым гурце, я даваў.

— Чаму трымаеце ў сакрэце, хто ўваходзіць у склад «Пляну эвакуацыі»?

— Гэта вядомы ў беларускім рок-н-роле людзі. Кожны з іх мае свае амбіцыі, таму ёсць небяспека, што яны не спрацуеца. Тым болей, што запісаная пакуль што толькі адна песня. Таму мы вырашылі пакуль не называць імяў.

— Назоў гурту — «Плян эвакуацыі». Першая песня завецца «Амерыка». Гэта супадзенне?

«Плян эвакуацыі» — новая беларуская каманда?

— Натуральна, не! Першая песня мусіць быць у нечым традыцыйнаю, а ў нечым наватарскаю. Таму музычны стыль «Амерыкі» бліскі да індэпендэнту, што для нашага рок-н-ролу ёсць пэўным наватарствам. А гэтак традыцыйны. У нас любяць сьпяваць пра Канаду, пра Аўстралію, пра Амерыку...

— Сп. Абрамовіч, дазвольце за-даць пытанне ў пэўнай ступені некарэктнае... Вы габрэі?

— Нахаль, не.

— Але вы ўсё ж бізнэсмен. Бізнэсмены ў нас — гэта людзі асцыярожныя. Яны ўкладаюць грошы ў правяраныя прыбытковыя праекты. Чаму вы паставілі на новаўтвораны беларус-камоўны гурт?

— Я паставіў на правяраных, ста-лых рок-н-рольных музыках.

— Ці не прасцей было б праца-ваць з «Крайм» ці «Новым не-бам»? Раптам ваш праэкт у хуткім часе разваліцца, ляснуцца гро-шы, намаганні...

— Мне падабаецца тое, што робіць «Крама», мне падабаюцца навароты «НН», але я хачу мець сваю каманду, ні да каго не падобную.

— «НН» было ў Даніі, «Мроя» — у Францыі, «Уліс» — у Англіі, у Нямеччыне... А вынік невялікі. Чаму вы так упэўнены ў міжнародным поспеху «Пляну эвакуацыі»?

— А хто займаўся гэтымі гуртамі? Амельяновіч, Астравіцкі, Лукашук. Хто яны? Аматыры! А я ж прафэсіянал.

— У вас ёсць дзве фірмы, і я думаю, што яны прыносяць до-бры прыбытак. Што вы маеце на-мэце, калі ўкладаеце грошы ў беларускі гурт: вывесці беларускі рок-н-рол на між-народны ўзровень ці, зноў жа, ат-рымаць прыбытак?

— Пра прыбытак казаць вельмі рана. Пра міжнародную раскрутку — такса-ма. Пакуль што я стаўлю на мэце упэўніць беларускага слухача, што ня варта глядзець толькі ў бок Захаду альбо Усходу — ёсць і на Беларусі добрая музыка. І я думаю, што праз пару-тройку гадоў тут з'явіцца до-брае рокавае аўдыторыя, якая здо-лее забяспечыць музыкам жыццё, адпаведнае іхняй працы. А працу-ючы нашыя музыкі вельмі шмат і, я гляджу, нічога за гэта не атрымліваюць.

— Хто прыдумаў гэты назоў — «Плян эвакуацыі»?

— Музыкі прыносілі мне некалькі варыянтаў назоваў. І я выбраў менавіта гэты. Ён, як кажуць, добра кладзецца на вуха. Вось, да прыкла-ду, гурт «Крама». Чалавек ідзе па вуліцы і паўсюль бачыць «крама», «крама», «крама»... Гэта элімент схаванае рэкламы. А ў любой установе, на прадпрыемстве на сцяне вісць плян эвакуацыі. Так што можаце лічыць гэта таксама схаванай рэкла-май.

— У нашай краіне вельмі нестабільнае палітычнае стано-вішча, а тут — «Плян эвакуацыі», песня «Амерыка»... Ці не байцёся вы, сп. Абрамовіч, што гэта пашкодзіць вашаму бізнэсу? Што ўлады неадэкватна паставяцца да творчасці вашага гурту?

— Ня думаю, што нашыя ўлады палезуць у нейкія творчыя пытанні. У іх сваіх праблемаў хапае. Гэта Сталін любіў разбірацца зь інтэлігенцыяй, саджаў, вычылаў. А нашыя ўлады на яе проста не звача-юць, тым болей на рок-н-рольшчы-каў...

— Ёсць першая фанаграма, першы відэакліп. Кулі будзе пер-шы канцэрт?

— Адрозніж, як толькі напраўецца праграма. Думаю, для пачатку мы засьвецімся ў агульных традыцый-ных тусоўках, а потым пачнем ладаць уласныя канцэрты.

Кастусь Зьміцярэц,
адмыслова для «БМ»

Рок-навінкі

На 8 канале, як вядома, выходзіць у эфір «Студыя БМ». У межах гэтай студыі Кася Камочка («НН») робіць праграму «ПраРОК». Лявон Вольскі («НМ») — праграму «Квадрат». Вось і ўдзельнікі гурту «Крама» ігар Варашкевіч ды Зьміцер Лукашук нядаўна дабітавалі яе тэлевыдачу. Іхняя праграма мае назоў «Смачны плягіт», выходзіць двойчы на месяц па нядзелях. Першая ж праграма атрымала даволі вялікую й супярэчліваю глядацкую пошту.

Жыццё ў стылі "БМ"

Адкрываем мужчынскія тайны

Разам з амерыканскім псіхалагам Барбарай Дэ Анжэліс мы адкрываем вам «самыя вялікія мужчынскія сакрэты». Магчыма, гэта дапаможа вам палепшыць вашы сямейныя ўзаемаадносіны.

Да прыкладу. Вы і ваш муж (сябар) едзеце на машыне. Калі верыць карце, выпаданні былі прыехаць ужо гадзіну таму. Вам абсалютна зразумела, што ваш спадарожнік заблудзіўся і не ведае, куды едзе. Вы нясмела пытаецеся ў яго: «Дарагі, чаму б нам не спыніцца і не даведацца, як праехаць?» І да вашага здзіўлення, ваш спадарожнік адказвае вам з такой злосцю і раздражненнем, быццам бы вы яму казалі: «Дарагі, чаму б табе не адрэзаць сабе рукі і ногі?». Вы чуеце ў адказ нешта накшталт гэтага:

— Я ведаю, куды еду, не ўказвай мне.

— Паслухай, хто вядзе машыну, ты ці я?

— Я ведаю, што гэта вуліца павінна быць дэсёці тут. Калі ты не будзеш мне перашкаджаць, я яе знайду.

І вось, седзячы ў машыне і глядзячы на свайго каханага, які раптам ператварыўся ва ўпарты агрэсіўнага монстра, вы думаеце пра сябе:

«Але калі б я заблудзілася, я б спакойна спытала, як праехаць. Чаму ж ён не можа прызнаць, што не мае рацыі?» Ну што, знаёмая гісторыя?

І Мужчыны ненавідзяць памыляцца.

І Яны ненавідзяць, калі ім гавораць, што яны памыляюцца.

І Яны ненавідзяць нават самую думку пра тое, што яны могуць памыляцца.

І А больш за ўсё яны ненавідзяць, калі жанчыны першыя даведваюцца пра тое, што яны памыляюцца.

А цяпер пра тое, што гаворыць жанчына і што чуе мужчына.

Яна гаворыць: «Каханы, чаму б табе не спыніцца і не спытаць дарогу?» А ён чуе: «Ты дурань. Ты заблудзіўся. Табе нельга давяраць».

Яна гаворыць: «Мне хацела б больш часу праводзіць з табой». Ён чуе: «Ты дрэнны. Ты не задавальняеш мяне. Я нешчаслівая з табой».

Яна гаворыць: «Магчыма, калі ты пагаворыш з шэфам і растлумачыш яму сітуацыю, ён перанясе тэрміны твайго праекту». Ён чуе: «Ты

няўдачнік. Ты не можаш нічога зрабіць своєчасна».

Яна гаворыць: «Чаму б табе не зрабіць гэта па-іншаму?» Ён чуе: «Ты ўсё робіш няправільна. Ты нічога не можаш вырашыць сам».

Ці не праўда, надзвычай крыўдна, калі на вашы словы разгучыць агрэсіўна і злосна, быццам бы вы казалі нешта жудаснае? Менавіта гэта часам прымушае жанчыну хадзіць вакол мужчыны на дыбачках і сачыць за тым, што яна гаворыць.

Што ж рабіць?

Не ўскладняйце сітуацыю самі. Пазбягайце ўжываць такія словы, якія задзіваюць мужчына. Напрыклад, калі вы едзеце на машыне і бачыце, што ваш муж заблудзіўся:

І Не гаварыце: «Вось так заўсёды. Ты ніколі не ведаеш, куды ехаць». Скажыце: «Дарагі, ты ведаеш, мне было б спакойней, калі б мы спыніліся і высветлілі, як праехаць». «Я вельмі нервуюю, калі мы так кружым на адным месцы. Я ведаю, што ты ўсё робіш правільна, але нумары вуліц, па-мойму, пераблытаны».

І Не абвінавачвайце, не лайце, не выносьце прысуд яго характару і здольнасцям. Проста скажыце яму аб сваіх пачуццях.

І Не гаварыце: «Ты робіш гэта дрэнна». Скажыце: «Я палохаюся (расстройваюся, крыўджуся і г.д.), калі ты гэта робіш».

І І, вядома ж, сачыце за тым, каб не сказаць нечага такога, што ваш мужчына можа расцаніць як недавер. Разгучычы на штосьці, абавязкова дайце яму магчымасць пераканацца, што вы яму давяраеце.

Але я зусім не прапаную вам хадзіць на дыбачках вакол мужчына і пазбягаць негатывных рэакцый на іх дзеянні. Я прапаную разумны стыль зносінаў. Вядома, калі мужчына пакрыўдзіў вас, не думайце пра яго рэакцыю, адстойвайце сябе.

Хваліце свайго мужчыну! Немагчыма пераацаніць значэнне для мужчына пахвалы і прызнання. Яны патрэбны ім значна больш, чым вы можаце сабе ўявіць. Магчыма, ён ніколі не прызнаецца вам, што жадае пачуць ад вас адабрэнне, ён нават можа паводзіць сябе так, быццам бы не атрымлівае ніякага задавальнення ад вашых пахвал. Не верце яму!

Знаёмімся з Таццянай

Імя Таццяна паходзіць ад лацінскага «Таціус» — імя сабінскага цара. Па другой жа версіі Таццяна — старажытна-грэчаскага паходжання: уладкавальніца, заснавальніца.

З дзяцінства адрозніваецца эмацыянальнасцю і адначасова ўменнем пастаяць за сябе, прагматычнасцю і прынцыповаасцю. Праўда, прынцыпы яе могуць мяняцца ў залежнасці ад настрою. Таццяна з дзіцячых гадоў імкнецца быць лідэрам.

Дарослая Таццяна дастаткова ўпартая, любіць уладу, ведае, чаго хоча, і не любіць пярэчанняў. Яна заўсёды імкнецца настаяць на сваім. Добра выконвае любую работу, асабліва калі гэта адбываецца на вачах яе непас-

рэднага кіраўніка.

На лююях артыстычная, эгацэнтрычная, любіць мужчынскае асяроддзе.

У сямейным жыцці часта бывае нешчаслівай, таму што імкнецца кіраваць мужам і адначасова хоча, каб побач з ёй знаходзіўся моцны, мужны чалавек.

У Таццяны не вельмі многа сябровак. У адносінах з тымі, хто побач з ёй, у яе дамінуе прагматычны падыход.

Таццяна не любіць скардзіцца сяброўкам на жыццё. Яна не выносіць аднастайнасці; далёкія паездкі, падарожжы — яе страсць.

Больш за ўсіх падыходзяць Таццяне мужчыны, якіх завуць Марк, Алёг, Іван, Анатоль, Валерыі і Сяргей.

За апошнія «зайцы» грызём моркву

Усё, вядома, чулі пра жудасную катастрофу, што адбылася ў 79-м годзе нашай эры. Вулкан Везувіў пасля доўгага спакою нечакана аднавіў сваю дзейнасць і выкінуў вялікую колькасць лавы і попелу, пад якімі былі пахаваны старажытнарымскія гарады Пампея, Геркуланум і Стабія. Археалагі, што рабілі раскопкі на месцы гэтых гарадоў, заўважылі на сценах дамоў выявы морквы. Гэта ледзь ці не самы старажытны від гародніны.

Аднак шырокае распаўсюджанне ў Еўропе морква атрымала толькі ў 16-17 стагоддзях. У больш позні час морква была завезена ў Амерыку, Аўстралію і Новую Зеландыю.

З гісторыяй морквы звязаны цікавыя легенды і звычаі.

Згодна з нямецкімі оярадневяковымі паданнямі, морква лічылася любімым ласункам гномаў — маленькіх чароўных лясных чалавечкаў. Існавала такое павер'е: калі ўвечары занясець у лес міску з паранай морквай, то раніцай замест морквы знойдзеш кавалак чыстага золата. Маўляў, ноччу гномы з'ядуць моркву і шчодро разлічацца за любімы пачастунак. Знаходзіліся даверлівыя людзі, якія насілі

ў лес міскі з морквай, але золата, на жаль, не знаходзілі.

У крывічаў моркву прыносілі ў дар нябожчыку. Існаваў такі звычай: побач з памерлым клалі моркву, затым яго змяшчалі ў лодку і спальвалі. Спаленая разам з нябожчыкам морква павінна была служыць яму вжай на тым свеце.

За якія ж вартасці чалавек палюбіў моркву і дзеля чаго ён яе вырошчвае?

Яшчэ старажытнарымскія пісьменнікі, ухваляючы моркву ў сваіх творах, называлі яе каралевай гародніны. Параўнанне справядлівае. Сапраўды, у моркве больш за ўсялякую іншую гародніну карціну — рэчыва, якое ў арганізме чалавека ператвараецца ў вітамін А. 100 г сырой морквы ўтрымліваюць 9 міліграмаў карціну — у восем разоў больш, чым памідоры. Калі ўлічыць, што паграба чалавека ў вітаміне А складае 1,5 міліграмы ў суткі, то аказваецца, што оярадней велічыні морква ўтрымлівае двух-трохсутачны запас гэтага важнага для здароўя чалавека рэчыва.

Але карцін — не адзінае багацце морквы. У ёй ёсць таксама вітаміны С, В, В2, Е і К.

Нямала ў моркве і мінеральных рэчываў — солей калія, натрыя, кальцыя, фосфару, магнаія, ёда і жалеза.

Яшчэ ў старажытнасці людзі заўважылі, што морква валодае гаючымі ўласцівасцямі. У Расіі, напрыклад, ужо ў 16 стагоддзі маркоўным сокам лячылі хваробы сэрца і печані, яго ж рэкамендавалі як сродак ад кашлю і жаўтухі. Сучасная

медыцына таксама лічыць моркву прадуктам лячэбнага значэння.

Ужо адно тое, што вітамін А спрыяе росту, робіць моркву асабліва карыснай для дзяцей. Гэты вітамін неабходны для нармальнага зроку, ён падтрымлівае ў добрым стане скуру і сліззістыя абалонкі, што ў сваю чаргу стварае ўмовы, якія перашкаджаюць пранікненню інфекцыі ў арганізм чалавека. нездарма вітамін А атрымаў назву супрацінфекцыйнага вітаміна.

Ёсць сырую моркву, а таксама гатаваць яе лепш з тлушчам — алеем ці сметанковым маслам, смятанай ці вяршамі. Карцін морквы распускаецца ў тлушчы і засвойваецца значна лепш. Пры варцы моркву рэкамендуецца класі ў кіпень: пры гэтых умовах лепш захоўваецца вітамін С.

Асабліва моцна разбураюцца вітаміны, калі моркву гатуюць у адкрытым посудзе. Таму каструлю трэба абавязкова закрываць накрывкай. Важна яшчэ, каб пад закрытай накрывкай заставалася яе мага менш свабоднага месца.

Захаваліся старажытныя рэкамендацыі вытрымліваць моркву ў медзе. Гэта лічылася лепшым спосабам захаваць яе ўсю зіму. У такім выглядзе морква падавалася на дэсерт. Старажытны сялянскі звычай назапашваць мядовую моркву зараз у Германіі і Францыі ператварыўся ў традыцыю: за навагоднім сталом кожнаму падаюць адну такую моркву — гэта быццам бы прынясе ў наступным годзе добрае здароўе.

Як пытаюцца, так і адказваем

— Ці можна мужа і багатага мужчына давесці да ручкі?

— Можна, калі гэта ручка жаночая.

— Пад якім дэвізам працуе наша ахова здароўя?

— Цяжка ў лячэнні, лёгка ў раю.

— Як вылечыцца ад кахання з першага погляду?

— Зірнуць другі раз.

— Якую сітуацыю для жанчыны на курорце варта лічыць трагічнай?

— Калі да яе прыстае толькі загар.

— Чаму сонца з раніцы татакое радаснае?

— Таму, што яно ведае, што ўвечары будзе на захадзе.

— Што такое жаночая логіка?

— Гэта працяг дзявочай памяці.

— Што патрэбна зрабіць мужчыне, каб даведацца пра ўсё свае недахопы?

— Як што? Ажаныцца.

— Ці можа джэнтльмен мець дзве жонкі?

— Можна, але адна з іх павінна быць жонкай другога джэнтльмена.

Пункт гледжання аўтараў газеты не абавязкова супадае з пазіцыяй рэдакцыі. Адказнасць за дакладнасць фактаў, прыведзеных у артыкулах, нясуць аўтары публікацый.

"Беларуская маладзёжная"
Рэспубліканская грамадска-палітычная незалежная газета
Заснавальнікі
М. КАПЧОНАЎ і І. ЦІШЫН

Адрас рэдакцыі:
220134, Мінск,
вул. Якубоўскага, 15-1-77
Кантакты тэлефон: 57-00-43
Пасведчанне аб рэгістрацыі N 882

Падпісана ў друк 13 красавіка 1995 г. у 11.30
Мінская паліграфічная фабрыка
"Чырвоная зорка"
(Мінск, 1-шы Загарадны зав., 3)
Кошт прац "Белсаюздрук" 150 рублёў
Тыраж 10 тысяч экз.
Заказ N 1653

Намеснік
галоўнага рэдактара
М. А. КАПЧОНАЎ